ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ.1

ΤΕΤΡΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ 8ον ΑΡ. 2622

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοά Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνα : 22711—22712

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ἐτησία	Δρ. 380	Ἐτησία	Δολλ. 10
Ἑξάμηνος	» 200	Ἀμερικῆς	Δολλ. 15
Τρίμηνος	» 100	Γερμανίας	Μ. 50

Η ΠΡΩΪΑ

ΟΥ ΕΙΚΟ
ΣΤΥΧΗΜΑ
ΟΝ ΔΡΑΜΑ
ΑΔΕΛΦΩΝ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
21
ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1933

Αν. ἡλ. ὥρα. 5 λ. 44.—Δύσ. 7 λ. 04
Ζωοδόχου Πηγῆς. Ἰανουαρίου μάρτ.

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ μεγ. 22.1, ἐλαχ. 11. Ὑγρ. μετρία. Ἄνεμοι : ἀσθενεῖς. Θάλασσα: Κρητικὸν τεταραγμένη.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ : 754.8.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΦΥΓΗΝ

Ἡ φυγὴ τοῦ δράστου τοῦ κινήματος τῆς 6ης Μαρτίου, τοῦ ἀποβιβασθέντος εἰς τὴν Δωδεκάνησον, τερματίζει, καθ' ἕνα τρόπον— ὄχι, βέβαια, τὸν καλύτερον — ἓν κεφάλαιον τῆς ἀξιοθρηνήτου αὐτῆς περιπετείας.

Ὁ ἄνθρωπος, τὸν ὁποῖον ὁ βενιζελισμὸς γενικῶς καὶ ὁ κ. Βενιζέλος ἰδιαιτέρως ἐχρησιμοποίουν ὡς πράκτορα δι' ὅσα θὰ ἤθελον ν' ἀποφύγουν νὰ πράξουν φανερὰ ὑπὸ ἰδίαν εὐθύνην των, κατεδίκασεν ἑαυτὸν εἰς τὴν ὑπερορίαν, εἰς τὴν ὁποίαν προετίθετο νὰ στείλῃ τοὺς ἀντιβενιζελικοὺς πολιτικοὺς τὴν σύλληψιν τῶν ὁποίων ἐπεχείρησε τὴν αὐγὴν τῆς ἐπιούσης τῶν ἐκλογῶν, καθ' ἃς ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς εἶχεν ἐκφράσει τὴν πρὸς αὐτοὺς ἐμπιστοσύνην του : Ἡ φυγὴ του ὑπῆρξε φυγὴ ἑνόχου μὴ ἔχοντος τὸ θάρρος τῆς εὐθύνης τῶν συνεπειῶν τῆς πράξεώς του, ἀλλὰ καὶ φυγὴ ἀνθρώπου κατωτέρας ἀνθρωπίνης ποιότητος, καὶ διανοητικῆς καὶ ἠθικῆς."Αλλοι κινηματίαι, περισσότερον φιλότιμοι, ηὐτοκτόνουν ὅταν ἀπετύγχανον. Ὁ μιτκρόνους ἀπόστρατος ἀντιστράτηγος δὲν ὑπῆρξε ποτὲ τοιαύτης ὁλκῆς. Ἐμαθήτευσεν, ἄλλωστε, εἰς περιβάλλον, ὅπου ἡ «σκοπιμότης» ἀντικαθιστᾷ ἀνέτως τὴν ἠθικὴν καὶ ὅπου ὁ ἀρριβισμὸς δὲν ἀφήνει χῶρον διὰ φιλοτιμίας καὶ εὐθυξίας. Ἀλλὰ δὲν ἦτο καμμία ἀνάγκη νὰ δώσῃ ὁ ἀποτυχὼν διὰ κτάτωρ τῶν ὀλίγων ὡρῶν τόσον ρωμαντικὴν λύσιν εἰς τὴν ἀποτυχίαν του. Ἕνας εὐθὺς καὶ ἔντιμος ἀξιωματικός, ἐὰν καλοπίστως εἶχεν ἐπιχειρήσει μίαν ἀνατροπὴν τῆς ἐνόμου τάξεως καὶ μίαν ἐπίθεσιν κατὰ τῆς ἄρτι καὶ ἐπισημότατα ἐκδηλωθείσης λαϊκῆς θελήσεως, μὲ τὴν ἰδέαν ὅτι ὑπηρέτει πραγματικὰ συμφέροντα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, θὰ εἶχε τὸ θάρρος νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι ἠπατήθη καὶ ἔσφαλε. Ὅταν εἶδεν ὅτι οἱ νέοι ἐκλεκτοὶ τοῦ Λαοῦ δὲν ἔπραξαν τίποτε ἐξ ὅσων ἐφοβεῖτο — ἢ διετείνετο ὅτι ἐφοβεῖτο — ὅταν εἶδεν ὅτι οὔτε σφαγαὶ τῶν προσφύγων ἐγένοντο, οὔτε οἱ πολιτικοὶ ἀντίπαλοι ἐκαποιήθησαν, οὔτε ἡ τάξις διεσαλεύθη, ὤφειλε νὰ ἔχῃ ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν Δικαιοσύνην τῆς χώρας του καὶ νὰ ἐμφανισθῇ οἰκειοθελῶς ἐνώπιον αὐτῆς, τιμίως ἀνέχων τὰς εὐθύνας του, ὅταν οἱ σχόντες τὴν παράνοιαν νὰ συνεργήσουν εἰς τὸ κίνημά του κρατοῦνται ἀπὸ τὴν Δικαιοσύνην τῆς πατρίδος των. Θὰ ἦτο, ὅμως, πάρα πολὺ νὰ ζητῇ κανεὶς τοιαύτας ἀντιλήψεις εὐθύτητος καὶ ἀνδρισμοῦ ἀπὸ ἀνθρώπους συνηθίσαντας νὰ θεωροῦν ἑαυτοὺς ὑπερδιαιτητὰς τῶν τυχῶν τῆς χώρας καὶ νὰ διαβιοῦν εἰς μίαν ἀτμόσφαιραν «ἠμετερότητος», φύρδην-μίγδην μετὰ σωματοφυλάκων καὶ αὐλοκολάκων ἑνὸς ἀπολυταρχικοῦ πολιτικοῦ.

Καὶ ὁ μὲν κύριος δράστης τοῦ κινήματος διέφυγε τὴν Ἑλληνικὴν Δικαιοσύνην, ἐκσφενδονίσας ἑαυτὸν εἰς ὑπερορίαν. Θὰ ἦτο, ἐν τούτοις, δυνατὸν καὶ νὰ μὴ εἶχε συμβῆ τοῦτο. Αἱ ἁρμόδιαι κρατικαὶ ἀρχαὶ θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ μὴ τὸν ἀφήσουν νὰ διαφύγῃ τὴν δίωξίν των, ἡ ὁποία μετὰ τόσης ἐσυνεχίζετο νευρικότητος, ὑπερβᾶσα ἐνίοτε καὶ τὰ νόμιμα ὅρια, κατὰ τρόπον προκαλέσαντα τὴν πρωθυπουργικὴν παρέμβασιν.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, τὸ ἔργον τῆς Δικαιοσύνης ὡς πρὸς τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν δὲν πρόκειται, βεβαίως, νὰ ἐπηρεασθῇ τὸ παράπαν ἀπὸ τὴν φυγὴν τοῦ κυρίου δράστου. Ἡ φυγὴ αὐτὴ οὐδὲν νέον στοιχεῖον εἰσάγει εἰς τὸ ὅλον ζήτημα. Ἀποτελεῖ ἁπλῶς ἔμπρακτον πιστοποίησιν τῆς ἠθικῆς ἀναξιότητος ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος ἠθέλησε νὰ δικτατορεύσῃ ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος. Ἐὰν προέκυψεν ἐκ τῆς φυγῆς τοῦ Πλαστῆρα νέον τι στοιχεῖον εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς 6ης Μαρτίου, τοῦτο εἶνε ὁ θριαμβευτικὸς τόνος, τὸν ὁποῖον ἀνέλαβον διὰ τὴν φυγήν του τὰ ἀφελέστερα καὶ ἁπλοϊκώτερα τῶν βενιζελικῶν ὀργάνων, ὁ τόνος τῆς συγκεκαλυμμένης ἀγαλλιάσεως τῶν πονηροτέρων. Ὅτι τὸ κίνημα τῆς 6ης Μαρτίου ὁ βενιζελισμὸς τὸ ἐθεώρησεν ὑπόθεσιν ἰδικήν του, ἕτοιμος νὰ τὸ στηρίξῃ ἐκθύμως καὶ νὰ τὸ χρησιμοποιήσῃ εἰς τὸ ἀκρότατον ἀπὸ κομματικῆς ἀπόψεως, δὲν ὑπῆρξε ποτὲ ἡ παραμικροτέρα ἀμφιβολία. Ἡ δυσφορία τοῦ βενιζελικοῦ κόσμου διὰ τὸ ἔργον τῆς Δικαιοσύνης, ἡ ἐκδηλουμένη διὰ καθημερινῶν δυσθύμων σχολίων, τὸ ἀπέδειξεν, ἄλλωστε, τόσον ἐπαρκῶς, ὥστε δὲν ἦτο καμμία ἀνάγκη τῆς νέας αὐτῆς καὶ προκλητικῆς σχεδὸν ἀποδείξεως. Καὶ θὰ ἐνομίζομεν ὅτι, χάριν τῆς γενικῆς ἐφέσεως διὰ τὸν κατευνασμὸν παλαιῶν ὀξυτήτων, θὰ ἠμποροῦσαν οἱ τῆς φιλελευθέρας πλευρᾶς ν' ἀποφύγουν μίαν τόσον ἀσυγκράτητον ἐκδήλωσιν τῆς ἀλληλεγγύης των πρὸς τὸ κίνημα τῆς 6ης Μαρτίου, τὴν ὁποίαν κανεὶς δὲν εἶχεν ὄρεξιν νὰ τοῖς ζητήσῃ.

Ἡ κωμῳδία τῆς ζωῆς

Δικά μας καὶ ξένα

Πρὸ ἑνὸς μηνὸς ὁ Δῆμος ἐδενδροφύτευσε, μεταξὺ ἄλλων, καὶ τὴν ὁδὸν Μιχαὴλ Βόδα. Εἶνε ἕνας ἀπὸ τοὺς ὡραίους καὶ μεγάλους δρόμους τῆς πόλεως, ὁ ὁποῖος ἀρχίζει ὀλίγον παρακάτω ἀπὸ τὴν Πλατεῖαν τῆς Βάθης καὶ φθάνει σχεδὸν εἰς τὰ Κάτω Πατήσια. Διὰ τὴν δενδροφύτευσιν αὐτὴν μὲ ἀκακίας ἐπὶ ὁλόκληρον δεκαπενθήμερον ἀπησχολήθησαν συνεργεῖα ἐργατῶν, ἀνεστατώθησαν πεζοδρόμια καὶ ἐδαπανήθησαν δεκάδες χιλιάδων δραχμῶν ἐκ τοῦ Δημοτικοῦ Ταμείου. Κατόπιν ἐπηκολούθησαν καὶ συνεχίζονται νέαι φροντίδες καὶ νέαι δαπάναι. Ἡ εἰδικὴ ὑπηρεσία τοῦ Δήμου ἀπέστειλεν ἐργάτας καὶ ἐστερέωσε δι' ὑποστηριγμάτων ὅσα ἀπὸ τὰ νεοφυτευμένα αὐτὰ δενδρύλλια ἐφαίνοντο περισσότερον ντελίκατα, κάθε δὲ δύο ἡμέρας τὰ δημοτικὰ ὑδροβάρελα ἔρχονται καὶ τὰ ποτίζουν. Αὐτὰς τὰς ἡμέρας τὰ χαριτωμένα στελέχη των ἤρχισαν νὰ μπουμπουκιάζουν ὑπὸ τὸ ἄθλιος τῆς ἀνοίξεως, ποὺ καὶ ποῦ δὲ τὸ φύλλωμα κάμνει δειλὴν τὴν ἐμφάνισίν του ἐπάνω εἰς τὸν ἀσθενικὸν κορμόν των. Λοιπὸν ἰδοὺ καὶ ἡ σχετικὴ συνέχεια τοῦ ποιητικοῦ τούτου θεάματος. Τὰ παιδιὰ τῆς γειτονιᾶς χθὲς ἐκυνηγοῦσαν μία μικρὴ γάτα μὲ τὶς πέτρες. Ἡ γάτα, φεύγουσα τὴν καταδίωξιν, ἀφοῦ ἔτρεξεν ἐπ' ἀρκετὸν εἰς τὸ ἕνα καὶ τὸ ἄλλο πεζοδρόμιον τῆς ὁδοῦ, ἐν τέλει ἐξέλεξεν ὡς μέσον σωτηρίας νὰ σκαρφαλώσῃ εἰς ἕνα ἀπὸ τὰ δένδρα αὐτά. Τὰ παιδιὰ δὲν ἐβράδυναν νὰ τὴν παρακολουθήσουν καὶ εἰς τὸ καταφύγιόν της τοῦτο. Ἐμαζεύτηκαν τριγύρω ἀπὸ τὸ δένδρον καὶ ἄρχισαν νὰ σείουν τὸν λεπτὸν κορμόν του, γιὰ νὰ πέσῃ τὸ καταδιωκόμενον ζῶον. Ἀλλὰ δὲν ἐπέφτε. Τότε δύο ἀπὸ αὐτὰ ἤρπασαν τὸ δενδρύλλιον, τὸ ἔγειραν κάτω καὶ ἡ φοβισμένη γάτα συνελήφθη, ἐνῷ ὁ κορμὸς τοῦ μικροῦ δένδρου ἀφέθη πάλιν ἐλεύθερος καὶ ἐπανῆλθεν εἰς τὴν θέσιν του. Ἀλλὰ τὸ παιχνίδι ἐφάνη ὡραῖον εἰς τὰ παιδιά. Ξανάνγραν λοιπὸν ἐκ νέου τὸ δενδρύλλιον, ἐτοποθέτησαν εἰς τὴν κορυφήν του τὴν γάταν καὶ τὴν ἄφησαν νὰ ἀνατιναχθῇ εἰς τὰ ὕψη ὑπὸ ἀλαλαγμοὺς χαρᾶς. Τὸ θέαμα ἐπανελήφθη πολλὲς φορὲς καὶ τὸ ἀτυχὲς δένδρον μὲ τὴν διασκέδασιν αὐτὴν ἔγασε ὅλα σχεδὸν τὰ μπουμπούκια του, ἕτοιμον ἐν τέλει νὰ θραυσθῇ εἰς δύο ἐκ τῶν ἀλλεπαλλήλων ταλαντεύσεων. Ἕνας διαβάτης τότε ἐστάθη καὶ ἐπέπληξε τοὺς μικροὺς τούτους βανδάλους διὰ τὴν πρᾶξίν τους:

—Βρὲ παληόπαιδα, τί εἶνε αὐτὸ ποὺ κάνετε;

—Τίποτε,κύριε! Τιμωροῦμετὸ γατί.

—Καὶ γιατὶ τὸ τιμωρεῖτε;

—Ἔφαγε τὰ ψάρια τῆς κυρὰ Γιάνναινας.

—Καὶ ἐπειδὴ τὸ γατὶ ἔφαγε τὰ ψάρια τῆς κυρὰ Γιάνναινας, πρέπει ἐσεῖς νὰ σπάσετε τὸ μικρὸ αὐτὸ δεντράκι;

Τὰ παιδιὰ ἐξεροάγησαν εἰς θορυβώδεις γέλωτας. Ποτὲ δὲν ἐπερίμεναν ὅτι ἠμποροῦσε νὰ τοὺς γίνῃ παρατήρησις γιὰ τέτοιο πρᾶγμα. Ὁ τολμηρότερος ὄθεν ἔσπευσε νὰ δώσῃ τὴν πρέπουσαν ἀπάντησιν εἰς τὸν ἀγνωστον διαβάτην:

—Καὶ τί σὲ νοιάζει ἐσένα, κύριε, γιὰ τὸ δέντρο;

—Τὸν κακό σου τὸν καιρὸ, βρωμόπαιδο. Τί μὲ νοιάζει; Δὲν καταλαβαίνετε, ὅτι μ' αὐτὸ ποὺ κάνετε, εἶνε δυνατὸν νὰ τὸ σπάσετε;

—Κι' ἂν τὸ σπάσουμε, τί ἐνδιαφέρεται ἡ ἀφεντιά σου; Δικό σου εἶνε;

Ὁ ἄγνωστος κύριος, πρὸ τῆς αὐθαδείας αὐτῆς, δὲν ἐκρατήθη. Ἔσήκωσε τὸ μπαστοῦνί του καὶ ἐκυνήγησε τὰ παιδιά, τὰ ὁποῖα διεσκορπίσθησαν φωνάζοντα καὶ ὑβρίζοντα. Κάποια γειτόνισσα ὅμως, ἡ ὁποία παρηκολούθει τὴν σκηνὴν, ἐνόμισεν, ὅτι τῆς ἐπεβάλλετο νὰ ἐπέμβῃ:

—Σὲ καλό σας, κύριε, εἶπε πρὸς τὸν διαβάτην, μὲ ὕφος ἐπιπλήξεως. Τί σᾶς ἐκναν τὰ παιδάκια καὶ τὰ κυνηγᾶτε νὰ τὰ δεῖρετε;

—"Ηθελαν, κυρά μου, νὰ σπάσουν τὸ ὡραῖο αὐτὸ δεντράκι. Τὰ παρατήρησα καί, ἀντὶ νὰ συμμορφωθοῦν μὲ τὴν παρατήρησί μου, αὐτὰ μὲ ἄρχισαν στὴν κοροϊδία, λέγοντα, ὅτι δὲν εἶνε δικό μου τὸ δέντρο.

—Πολὺ καλὰ σᾶς εἶπαν. Δικό σας εἶνε; Εἶνε τῆς Δημαρχίας. Τοῦ λόγου σας τί μπαίνετε σὲ μιὰ τέτοια ὑπόθεσι; "Αν σᾶς πείραζαν τὰ δέντρα τοῦ περβολιοῦ σας, μάλιστα. Ἀλλὰ ὁ δρόμος εἶνε τοῦ Δήμου, μαζὶ καὶ τὰ δέντρα.

—Ὥστε πρέπει νὰ ἀφήνουμε τὰ παιδιὰ νὰ τὰ σπάζουν;

—"Ας ἔχῃ τὸ νοῦ της ἡ Δημαρχία, ποὺ τὰ φύτεψε. Αὐτὸ ἔλειπε τώρα νὰ φυλάμε καὶ τὰ ξένα παλούκια, ποὺ βάζουν μπροστὰ στὰ σπίτια μας!....

Ἰδοὺ λοιπὸν ἡ περίφημη νοοτροπία τοῦ Ρωμηοῦ. Γιὰ νὰ ἐνδιαφερθῇ γιὰ κάτι, πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ εἶνε δικό του. Πετροβολοῦν τὰ παιδιὰ τοὺς ἠλεκτρικοὺς γλόμπους τῶν δρόμων καὶ τοὺς σπάζουν; Ἡ γειτόνισσα κάνει χάζι μὲ τὸ ἠρωστατικὸν αὐτό. Τί τὴν νοιάζει; Οἱ ἠλεκτρικοὶ γλόμποι δὲν εἶνε δικοί της. Εἶνε τοῦ Δήμου. Ἀλλὰ βλέπει καὶ τὸ παιδί της νὰ ἔρχεται φορτωμένον μὲ κλαριὰ πείκων:

—Βρὲ στρίγγλικο, ἀπὸ ποῦ τἄκοψες τὰ πεῦκα αὐτά; Ἀπὸ τὸ περβόλι μας;

—Ὄχι, μητέρα. Ἐπήγαμε μὲ ἄλλα παιδιὰ στὸν Ἅγιο Σιδερέα καὶ κεῖ, στὸ μικρὸ δάσος, κόψαμε κάμποσα, χωρὶς νὰ μᾶς ἰδῇ ὁ φύλακας.

—Καὶ γὼ νόμισα πὼς τἄκοψες ἀπὸ τὸ δικό μας τὸ περβόλι. Θὰ σ' ἔτρωγα ζωντανό, κακόμοιρο, ἂν ἔκανες τέτοιο πρᾶμα.

—Μά, γιὰ τρελλὸ μ' ἔχεις, μητέρα, νὰ κόψω τὰ πεῦκα μας; Αὐτὰ εἶνε τοῦ Δημοσίου.

—Εἶπα δά, μὴν παλάβωσες!...

Ἐὰν ἔκοβε δηλαδὴ τὰ πεῦκα τοῦ κήπου των,θὰ εἶχε παλαβώσει. Ἀλλ' ἀφοῦ ἔκοψε τὰ πεῦκα ἀπὸ τὸ δασύλλιον τοῦ Ἁγίου Σιδερέα, ποὺ ἀνήκει εἰς τὸ Δημόσιον, ἔχει ἐντελῶς σώας τὰς φρένας, τὸ καϋμένο τὸ παιδί. Καὶ ἔπειτα ἐκπληττόμεθα διότι τὰ πράγματα τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν Δήμων δὲν πηγαίνουν καλά. Τί μᾶς νοιάζει; Διὰ κά μας εἶνε; Καὶ ἀφοῦ δὲν εἶνε δικά μας, δὲν πηγαίνουν κατὰ διαβόλου;

Ο ΑΠΟΜΑΧΟΣ

Ἀπὸ τὰ θέατρα τοῦ Βερολίνου

Ἓν ἄγνωστον ἔργον τοῦ Σούδερμαν

Τὸ δρᾶμα ἑνὸς δικηγόρου

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, Ἀπρίλιος. [Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία]. — Ὅλοι σχεδὸν οἱ θεατρόφιλοι τῆς Ἑλλάδος γνωρίζουν τὸν Σούδερμαν, τὸν Πρώσσον θεατρικὸν συγγραφέα, τοῦ ὁποίου ἡ «Γιμὴ» καὶ ἡ «Μάγδα» ἐσημείωσαν σειρὰν παραστάσεων εἰς τὰ παλαιότερα ἀθηναϊκὰ θέατρα. Ὁ Σούδερμαν ἀπέθανε πρό τινων ἐτῶν, ἀλλ' ἰδοὺ, ὅτι καὶ μετὰ τὸν θάνατόν του δίδεται εἰς ἕνα θέατρον τοῦ Βερολίνου ἡ «πρεμιέρα» ἑνὸς δραματός του, ἀγνώστου ἕως σήμερον. Ὁ τίτλος τοῦ ἔργου αὐτοῦ εἶναι «Ὁ πωλητὴς προβιῶν», ἢ κατὰ λέξιν : ὁ πωλητὴς δερμάτων λαγοῦ «Der Hasenfellhaendler». Τὸ ἔργον ἐγράφη τῷ 1924, τριάκοντα πέντε ἔτη μετὰ τὴν πρώτην μεγάλην θεατρικὴν ἐπιτυχίαν τοῦ συγγραφέως του. Ὁ Σούδερμαν, πειραγμένος ἐξαιρετικὰ ἀπὸ τὴν ἐναντίον του πολεμικὴν τῆς κριτικῆς δὲν ἠθέλησε νὰ δώσῃ πρὸς παράστασιν τὸ τελευταῖον του αὐτὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον ἀπέμεινεν οὕτω ἀνέκδοτον ἕως ὅτου τὸ ἀνεβίβασε τέλος κατ' αὐτὰς τὸ «Ρόζε-τεάτερ», θέατρον τῶν προαστείων τοῦ Βερολίνου.

Ὁ «Πωλητὴς προβιῶν», ὅπως καὶ τὰ περισσότερα ἐκ τῶν δραμάτων τοῦ Σούδερμαν, πλέκεται εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Πρωσσίαν, τὴν ἰδιαιτέραν πατρίδα τοῦ συγγραφέως. Ὁ ἥρως, Μάγκνους βαρῶνος φὸν Ὄκχαρτ, εἶναι γαιοκτήμων, ἀνήκων εἰς παλαιὰν ἀριστοκρατικὴν οἰκογένειαν, ἀνήκει δὲ εἰς αὐτὸν νομίμως κάποιο τεράστιον κτῆμα ὡς κατοπίστευμα. Ἀλλά, ἐντελῶς παρανόμως, ὁ θεῖος του κατέχει τὸ κτῆμα αὐτὸ καὶ δὲν τοῦ τὸ δίδει. Ὁ ἐν λόγῳ θεῖος ἐπαναειλημμένως τοῦ προτείνει συμβιβασμόν, ἀλλ' ὁ ἀνεψιὸς ἐπιμένει εἰς τὸ νὰ ζητῇ τὸ δίκαιόν του καὶ ἀρνεῖται πάντα συμβιβασμόν, μολονότι ἡ ἐπιμονή του αὐτὴ τὸν ὠθεῖ εἰς τὴν δυστυχίαν καὶ τὴν φτώχειαν. Τὰ χρόνια περνοῦν, ὁ βαρῶνος διαρκῶς καταστρέφεται, ἡ σύζυγός του πεθαίνει μέσα εἰς τὴν φτώχειαν, ἡ δὲ κόρη του ὑπανδρεύεται μὲ κάποιον ἀπατεῶνα, διὰ νὰ μὴ ἀποθάνῃ καὶ αὐτὴ ἀπὸ τὴν πείναν. Τέλος, ὁ βαρῶνος παίρνει τοὺς δρόμους ὡς μικροπωλητής, γυρίζει διάφορα χωριὰ τῆς πολίχνης πωλῶν τομάρια λαγῶν, καὶ ξεπέφτει μέχρι τοιούτου σημείου, ὥστε νὰ δέχεται ξενίαν καὶ τροφὴν ἀπὸ κάποιαν γυναῖκα τῆς κατωτέρας ἠθικῆς ὑποστάθμης. Προτιμᾷ ἐν τούτοις τὴν ἀτιμίαν καὶ τὴν φτώχειαν, παρὰ νὰ παραιτηθῇ ἀπὸ τὰ δικαιώματά του ἐπὶ τοῦ κτήματος Ροβάϋεν.

Ἀλλὰ εἰς τὸ Ροβάϋεν συνέρχονται κάποτε τὰ μέλη τῆς ἀριστοκρατικῆς αὐτῆς οἰκογενείας εἰς κοινὸν συμβούλιον. Τὰ ἐκάλεσεν ὁ παρανόμως κατέχων τὸ καταπίστευμα, ὅπως κηρύξουν ἔκπτωτον παντὸς ἐπὶ τοῦ κτήματος δικαιώματος τὸν ἀνεψιόν του, τὸν μικροπωλητὴν τοῦ δρόμου, ὁ ὁποῖος διάγει τοιοῦτον οἰκτρὸν βίον. Ὅπως ληφθῇ ὅμως τοιαύτη ἀπόφασις ἀπαιτεῖται ἡ ἀπόλυτος συναίνεσις ὅλων τῶν μελῶν τοῦ οἰκογενειακοῦ συμβουλίου, ἀλλὰ ἕνας ἐξ Ἀμερικῆς ἐπανακάμψας συγγενὴς λαμβάνει ἀπροοδοκήτως τὸ μέρος τοῦ ἐξαδέλφου του, τὸν ὁποῖον ἔχει καταδικάσει σχεδὸν ἤδη τὸ οἰκογενειακὸν συμβούλιον. Μετ' οὐ πολὺ ἀποθνήσκει αἰφνιδίως καὶ ὁ παρανόμως κατέχων τὸ καταπίστευμα θεῖος, καὶ τὸ κτῆμα Ροβάϋεν περιέρχεται πλέον εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ μικροπωλητοῦ. Πραγματι, ὁ βαρῶνος ἐπανέρχεται εἰς τὸ κτῆμα καὶ ἀναλαμβάνει τὰ δικαιώματά του. Εἶναι ὅμως πολὺ ἀργὰ πλέον. Ὁ βίος, τὸν ὁποῖον διῆγε, τὸν κατέστρεψεν ἐντελῶς, οὐτε εἶναι πλέον εἰς θέσιν νὰ ἀπαλλαγῇ τοῦ ἀναξίου περιβάλλοντός του. Ἡ γυναῖκα ἐκείνη, ποὺ τὸν ἔτρεφε ἄλλοτε, τὸν ἀκολουθεῖ εἰς τὸ κτῆμά του, καθὼς καὶ ὅλοι οἱ ὑπόπτου διαγωγῆς φίλοι του. Ὁ βαρῶνος δὲν ἠμπορεῖ νὰ χαρῇ τὴν νίκην του. Ὀλίγας ἡμέρας μετὰ τὴν ὁριστικὴν ἐγκατάστασίν του εἰς Ροβάϋεν, ἀποθνήσκει ἐκ συγκοπῆς.

Ἡ ὑπόθεσις εἶναι κάπως πολύπλοκος, ἐν τούτοις ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον τὴν πραγματεύεται ὁ Σούδερμαν, φανερώνει τὸ ἐξοχον θεατρικὸν τάλαντόν του. Ὑ-

(Συνέχεια εἰς τὴν 3ην σελίδα)

Ἐνῷ οἱ ἀρχηγοὶ ταξειδεύουν.....

Αἱ συνομιλίαι τῆς Βάσιγκτον

Αἱ ἐλπίδες καὶ οἱ φόβοι

ΠΑΡΙΣΙΟΙ 18 Ἀπριλίου. ('Ἰδιαιτέρα ἀνταπόκρισις).— Ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Γαλλίας εἰς τὴν προδιάσκεψιν τῆς Βάσιγκτον καὶ πρώην πρωθυπουργὸς κ. Ἐρριὸ ἀνεχώρησε χθὲς ἐκ Χάβρης μὲ τὸ γαλλικὸν ὑπερωκεάνειον «"Ἰλ ντὲ Φράνς» διὰ τὴν Ἀμερικήν. Τὴν στιγμὴν αὐτὴν ταξειδεύει ἐπίσης πρὸς τὴν Ἀμερικὴν καὶ ὁ Ἄγγλος πρωθυπουργὸς κ. Ράμσεϋ Μακντόναλντ ἐπὶ τοῦ ἀγγλικοῦ ὑπερωκεανείου «Μπερεγκάρια».Ἀμφότεροι, ὡς γνωστόν, θὰ εἶνε ξένοι τοῦ Ἀμερικανοῦ Προέδρου Ροῦζβελτ εἰς τὸν Λευκὸν Οἶκον, ὅπου ἀπὸ τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος θ' ἀρχίσουν αἱ γενικαὶ συνομιλίαι διὰ τὴν προετοιμασίαν τῆς παγκοσμίου οἰκονομικῆς διασκέψεως καὶ τὸ πρόβλημα τοῦ ἀφοπλισμοῦ. Αἱ συνομιλίαι αὐταὶ θὰ προλογισθοῦν, πρὸ τῆς γενικεύσεώς των, μὲ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν ἀπόψεων Ἀμερικῆς, Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας ἐπὶ τῶν σπουδαιοτέρων ζητημάτων τὰ ὁποῖα θὰ τεθοῦν ἐπὶ τάπητος κατὰ τὴν προδιάσκεψιν τῆς Βάσιγκτον. Εἰς τὸν «πρόλογον» δὲ τοῦτον, τοῦτέστιν εἰς τὰς προκαταρκτικὰς «τριγωνικὰς» συνεννοήσεις μεταξὺ τῶν τριῶν μεγαλυτέρων Δυνάμεων, ἀποδίδεται ἰδιαιτέρα σημασία, ἐφόσον εἶνε προφανὲς ὅτι ἐκ τῶν συνεννοήσεων αὐτῶν θὰ ἐξαρτηθῇ καὶ ἡ ἔκβασις τῆς προδιασκέψεως τῆς ἀμερικανικῆς πρωτευούσης.

Ὁ "Ἄγγλος πρωθυπουργὸς κ. Μακντόναλντ μετὰ τῆς κόρης του ἐπὶ τοῦ ὑπερωκεανείου «Μπερεγκάρια» δι' οὗ μεταβαίνει εἰς τὴν Ἀμερικὴν, ἵνα μετάσχῃ τῆς προδιασκέψεως τῆς Βάσιγκτον.

Ἡ συνεννόησις τῶν τριῶν μεγαλυτέρων Δυνάμεων τοῦ κόσμου θ' ἀπετέλει ἀναμφιβόλως τὸν σπουδαιότερον συντελεστὴν διὰ τὴν λύσιν ὅλων σχεδὸν τῶν παγκοσμίων προβλημάτων τόσον εἰς τὸ πολιτικὸν ὅσον καὶ εἰς τὸ οἰκονομικὸν πεδίον. Ἀλλὰ πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι ἡ συνεννόησις αὐτὴ εἶνε δύσκολος ὄχι μόνον συνεπείᾳ τῶν ἀντιθέτων ἀπόψεων τὰς ὁποίας ἑκάστη τῶν ἐν λόγῳ Δυνάμεων ἔχει ἐπὶ τῶν διαφόρων ὑπὸ συζήτησιν προβλημάτων, ἀλλὰ καὶ συνεπείᾳ τῆς ἐκκρεμότητος τοῦ ζητήματος τῶν χρεῶν, ἡ ἐπὶ τοῦ ὁποίου θέσις τῆς Γαλλίας εἶνε, προσθέτως, λεπτὴ κατ' ἐξαίρεσιν. Διότι, ὡς γνωστόν, ἡ Γαλλία πηγαίνει εἰς τὴν Ἀμερικὴν, ἐνῷ ἔχει ἀρνηθῇ νὰ τῆς πληρώσῃ τὴν ὀδσιν τῶν χρεῶν τῆς 15ης παρ. Δεκεμβρίου. Ἡ θέσις της, ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης, εἶνε ἡ θέσις τοῦ δυστρόπου χρεοφειλέτου. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι ὁ σημερινὸς συνήγορος τούτου, ὁ κ. Ἐρριὸ, ὑπεσήμηρίξεν ἀνέκαθεν τὴν ἀνάγκην τῆς πληρωμῆς τῶν χρεῶν, χάριν δὲ τῶν ἰδεῶν του καὶ ἀνετράπη εἰς τὴν γαλλικὴν Βουλήν. Ἀλλὰ τὸ γεγονὸς αὐτὸ δὲν μεταβάλλει τὴν θέσιν τῆς Γαλλίας, ὅπως δὲν μεταβάλλει τὴν θέσιν τοῦ δυστρόπου χρεοφειλέτου ἡ ἐντιμότης τοῦ συνηγόρου του. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον, τὸ πρόβλημα τῶν χρεῶν, λεπτὸν καθ' ἑαυτὸ ἀσον καὶ δυσχερὲς, καθίσταται λεπτότερον καὶ δυσχερέστερον ὡς ἐκ τῆς θέσεως τῆς Γαλλίας ἐπ' αὐτοῦ τοῦ σημείου. Εἶνε δὲ εὐτύχημα ὅτι, πρὸς τὸ παρὸν τοὐλάχιστον, δὲν πρόκειται νὰ προβληθῇ τοῦτο ἐκ τῶν πρώτων πρὸς συζήτησιν. Ἀντιθέτως, τόσον τὸ δημοσιευθὲν κείμενον τῶν προσκλήσεων τοῦ Προέδρου Ροῦζβελτ ὅσον καὶ αἱ σχετικαὶ ἀνακοινώσεις ἀφίνουν τὴν ἐντύπωσιν ὅτι τὰ πολεμικὰ χρέη δὲν θὰ συζητηθοῦν τώρα.

Ὁπωσδήποτε, οἱ Γάλλοι ἐλπίζουν, ἴσως ὑπὲρ τὸ δέον, εἰς τὸ «διεθνὲς πνεῦμα» ὅπερ διέπει μέχρι τῆς στιγμῆς τὰς σκέψεις καὶ τὰς ἐνεργείας τοῦ Ἀμερικανοῦ Προέδρου. Τοῦ πνεύματος τούτου τὴν τελευταίαν ἐκδήλωσιν εὑρίσκουν ἀκόμη καὶ εἰς τοὺς τυπικοὺς λόγους τοὺς ἀνταλλαγέντας μεταξὺ τοῦ Προέδρου Ροῦζβελτ καὶ τοῦ νέου ἐν Βασιγκτον πρεσβευτοῦ τῆς Γαλλίας κ. Λαμπουλαί. Ὁ πρῶτος ἐξῆρε πράγματι, εἰς μίαν περικοπὴν τῆς ἀντιφωνήσεώς του, «τὴν συνείδησιν τῆς εὐθύνης ἡ ὁποία βαρύνει τοὺς σήμερον κυβερνῶντας τὸν κόσμον» ὡς μοχλὸν διὰ τὴν πραγματ

Θεάματα

ΕΘΝΙΚΟΝ. «Ὀθέλλος», ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ. «Ὁ δίγαμος». ΑΛΑΗΡΑ. «Ἀλοκός βαρύς».

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. Λαμπ. «Ὁ ἀξιωματικὸς ἐκείνου τοῦ συμβ/ρίου». Μ. Ἀρβανιτάκη. ΚΟΡΑΗ. «Ἡ ἀγάπη τοῦ κ. Κλ.».

ΚΥΛΙΝΔΡΙΟΝ. (Φάσος Π. Κυριακοῦ). «Ἡ Κερκυΐδα».

ΚΥΒΕΛΗ. (Δασύσκιο). Ὀνομάτια Ρν τουφάρι-Ἡρακλῆς: «Ἡ Βίκτωρια καὶ ὁ Βίκτωρ».

ΠΑΤΗΣΙΩΝ. «Ἐγκρὶ-Ρίβι».

Κινηματογράφοι

ΑΠΟΛΛΩΝ. «Ἡ λεγεὼν τῶν ξένων». ΑΤΤΙΚΟΝ. «Ἄλλα κέρη πρόκειται». ΙΝΤΕΛΑ. «Φαντασμός». ΜΟΝΤΕΛΑ. «Ἡ κόρη μιᾶς ἀπόφασης». ΠΑΛΑΣ. «Ἡ βασιλισσὰ Κλεοπάτρα». ΣΠΛΕΝΤΙΔ. «Τὸ ἀνεφάνταστο εἰ γυναῖκες». ΑΥΡΑ. «Κυριακὴ τοῦ Μωκιᾶ». ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ. «Τὸ ὀφίδιον βαῖ γκέρμαν». ΕΛΛΑΣ. «Ἡ ἀγάπη θέλει θυσίες». ΓΡΙΣ. «Τὸν φωῖ ἐφέστιον». ΑΡΥΣΤΑΝ. «Ἀνάστασις». ΜΑΖΕΣΤΙΚ. «Ἀκούσιος ἔρως». ΠΑΝΔΟΡΑ. «Ἀγάπη». Ἀ.Ἀ.Ε. ΦΟΙΒΟΣ. «Ἀγάπη». «Τὸ ἀνθρώπινον κῆρυξ».

Περιοχές

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ. 10 μ.μ. «Ὁ κατὰ φαντασίαν ἀσθενὴς» του Μολιέρου. Ἐκτὸς τῶν ἀναπαύσεων θὰ ἐκφωνηθῶ ἀγγ. ἀναλύσεις.

Τὸ ραδιόφωνον

ΒΑΡΣΟΒΙΑ (412 μ.). 5 μ.μ. Ὀρχήστρα. 7 μ.μ. Ἐλαφρὰ ἀσματάκια. 8 μ.μ. Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸν «Ἀγκρίν» τοῦ Ἀλεξ. Ἀρένσκυ. 8 μ.μ. Ἀνθρωπινὴ κωμῳδία τοῦ Ἀλ. Ἄρμπουζοφ. Ἀκολουθεῖ ἀναγωγὴ ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον. 9 μ.μ. Μουσικὴ χορῶν. Ἀκολουθεῖ «Ἡ ἀγάπη τοῦ κ. Κλ.» τοῦ Ἀλ. Ἀρένσκυ. 10 μ.μ. Μουσικὴ χορῶν.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ (394 μ.). 5 μ.μ. Ρωμαϊκὴ ὀρχήστρα. 8 μ.μ. Ἐπίσημος μουσικὴ ἀπὸ τὸν Ἀλ. Ἀρένσκυ. 9 μ.μ. Ἀναμετάδοσις ἀπὸ τὸν ἀναστρέφ. 11 μ.μ. Μουσικὴ χορῶν.

ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ (550 μ.). 5 μ.μ. Ὀρχήστρα ἀπὸ τὸν Ἀλ. Ἀρένσκυ. 8 μ.μ. Ἀναμετάδοσις ἀπὸ τὸν ἀναστρέφ. 11 μ.μ. Μουσικὴ χορῶν.

ΒΡΕΣΛΑΥΑ (325 μ.). 5 μ.μ. Ὀρχήστρα ἀπὸ τὸν Ἀλ. Ἀρένσκυ. 8 μ.μ. Ἐπίσημος μουσικὴ ἀπὸ τὸν Ἀλ. Ἀρένσκυ. 9 μ.μ. Μουσικὴ χορῶν.

ΚΑΝΙΓΓΟΥΡΓΟ (268 μ.). 6 μ.μ. Δίσκοι. 8 μ.μ. Ζωηρὸν. Κοντσέρτο μὲ δίσκους. 9 μ.μ. Ἀναμετάδοσις ἀπὸ τὸν ἀναστρέφ. 11 μ.μ. Μουσικὴ χορῶν.

ΚΟΠΑΝΗ (283 μ.). 5 μ.μ. Ὀρχήστρα. 8 μ.μ. Ἀναμετάδοσις ἀπὸ τὸν ἀναστρέφ. 11 μ.μ. Μουσικὴ χορῶν.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ (261 μ.). 5 μ.μ. Ὀρχήστρα. 8 μ.μ. Ἀναμετάδοσις ἀπὸ τὸν ἀναστρέφ. 11 μ.μ. Μουσικὴ χορῶν.

ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ (1191 μ.). 5 μ.μ. Ὀρχήστρα. 8 μ.μ. Ἀναμετάδοσις ἀπὸ τὸν ἀναστρέφ. 11 μ.μ. Μουσικὴ χορῶν.

ΜΙΛΑΝΟΝ (315 μ.). 5 μ.μ. Ὀρχήστρα. 8 μ.μ. Ἀναμετάδοσις ἀπὸ τὸν ἀναστρέφ. 11 μ.μ. Μουσικὴ χορῶν.

ΜΟΣΧΑ (1703 μ.). 6 μ.μ. Ὀρχήστρα. 8 μ.μ. Ἀναμετάδοσις ἀπὸ τὸν ἀναστρέφ. 11 μ.μ. Μουσικὴ χορῶν.

ΜΟΥΝΧΗΝ (566 μ.). 5 μ.μ. Ὀρχήστρα. 8 μ.μ. Ἀναμετάδοσις ἀπὸ τὸν ἀναστρέφ. 11 μ.μ. Μουσικὴ χορῶν.

ΝΑΠΟΛΗ (451 μ.). 5 μ.μ. Ὀρχήστρα. 8 μ.μ. Ἀναμετάδοσις ἀπὸ τὸν ἀναστρέφ. 11 μ.μ. Μουσικὴ χορῶν.

ΝΤΟΥΒΡΑΒΝΙΚ (385 μ.). 5 μ.μ. Ὀρχήστρα. 8 μ.μ. Ἀναμετάδοσις ἀπὸ τὸν ἀναστρέφ. 11 μ.μ. Μουσικὴ χορῶν.

ΠΑΡΙΣΙΟΝ (1765 μ.). 5 μ.μ. Ὀρχήστρα. 8 μ.μ. Ἀναμετάδοσις ἀπὸ τὸν ἀναστρέφ. 11 μ.μ. Μουσικὴ χορῶν.

ΠΡΑΓΑ (488 μ.). 6 μ.μ. Μουσικὴ βραδυνὴ ἀπὸ κοντσέρτο. 8 μ.μ. Ἀναμετάδοσις ἀπὸ τὸν ἀναστρέφ. Ἐκφ. 18. Φρ. 5.25 μ.μ. Ἐπίσημος μουσικὴ ἀπὸ τὸν ἀναστρέφ. 10.15 μ.μ. Μουσικὴ χορῶν. 11.15 μ.μ. Ἀναμετάδοσις ἀπὸ τὸν ἀναστρέφ.

ΡΩΜΗ—ΝΑΠΟΛΗ (441—318 μ.). 5 μ.μ. Ὀρχήστρα. Ἡ κατάστασις ἀπὸ δεύτερόπρακτο ἀπωσδήποτε νὰ ἀνοιξῃ τὴν ὄρεξιν τῶν ἀκροατῶν. 8 μ.μ. Ἀναμετάδοσις ἀπὸ τὸν ἀναστρέφ. 11.55 μ.μ. Χορός.

ΣΤΟΥΤΓΑΡΤΗ (385 μ.). 5.45 μ.μ. Δίσκοι. 8.30 μ.μ. Μεταδίδοντες τὴν ἀναστρέφ. 11 μ.μ. Μουσικὴ χορῶν.

ΤΟΥΛΟΥΖΑ (386 μ.). 5 μ.μ. Ὀρχήστρα. 8 μ.μ. Ἀναμετάδοσις ἀπὸ τὸν ἀναστρέφ. 11 μ.μ. Μουσικὴ χορῶν.

ΦΡΑΝΚΦΟΥΡΤΟΝ (428 μ.). 5 μ.μ. Ὀρχήστρα. 8 μ.μ. Ἀναμετάδοσις ἀπὸ τὸν ἀναστρέφ. 11 μ.μ. Μουσικὴ χορῶν.

ΧΑΒΑΝΑ (428 μ.). 5 μ.μ. Ὀρχήστρα. 8 μ.μ. Ἀναμετάδοσις ἀπὸ τὸν ἀναστρέφ. 11 μ.μ. Μουσικὴ χορῶν.

ΧΑΜΠΟΥΡΓΟ (331 μ.). 5 μ.μ. Ὀρχήστρα. 8 μ.μ. Ἀναμετάδοσις ἀπὸ τὸν ἀναστρέφ. 11 μ.μ. Μουσικὴ χορῶν.

ΖΑΓΚΡΕΒΙΟΝ (522 μ.). 5 μ.μ. Ὀρχήστρα. 8 μ.μ. Ἀναμετάδοσις ἀπὸ τὸν ἀναστρέφ. 11 μ.μ. Μουσικὴ χορῶν.

Ἀπὸ Πρωΐας εἰς Πρωΐαν

Πρωϊνὰ ἐγερτήρια

Τώρα ποὺ μὲ τὴν Ἀνοιξη ἀνοίγουν τὰ λουλούδια καὶ τὰ... ἐγερτήρια τῶν ἀγαπητικῶν ἀρχίζει πρωϊνὸ μαῦρο, ἔρχονται νύφες ποὺ μιὰ μὲ τὰ ἄλλαις γνωρίσουν ἀγόρια καὶ ἀπ' μιὰ γίνοις ὁ ἄνδρας, ἀπὸ δύο ἀγνωστοι ἀγαπητικοί.

Ἡ ποιητὴ εἶνε μία γυναικεία, τραγουδιστὴ φωνὴ, ποὺ ἀφνὶ μετατρέπεται σὲ τραγῳδία, ἐνα φρικιαστικὸ ἔγκλημα ἀπὸ ἀγάπη μᾶλλον, ποὺ πτυχιοῦχεγκλεῖ μεσα στὸ μαυρο σπίτι. Ἀπαραξενοῦν τὸν ἀκροατὴ τὸ ἀνθρωπινὸ ἀστυνομικὸ ἐνδιαφέρον, ἡ ἀνάλυση τῶν ἀνθρωπινῶν ἀδυναμιῶν, ἡ ἀνάλυση τῆς γυναικείας ψυχῆς, ἀπὸ τὸν ἄνδρα ἀγνωστοῦ ἀπὸ ἀγάπη ἀπὸ τὴν γυναικεία ψυχή, ἀπὸ τὸν ἄλλο ἀγνωστο ἀπὸ μία ἀγάπη ἀπὸ τὴν γυναικεία ψυχή, ἀπὸ τὸν ἄνδρα ἀγνωστο

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

ΠΟΥ ΟΦΕΙΛΕΤΑΙ Η ΠΤΩΣΙΣ ΤΗΣ ΤΙΜΗΣ ΤΟΥ ΔΟΛΛΑΡΙΟΥ

ΤΑ ΣΧΕΔΙΑ ΤΟΥ ΡΟΥΖΒΕΛΤ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙ ΝΑ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΤΟΝ ΧΡΥΣΟΝ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΙΝΑ ΤΟΝ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΗ ΩΣ ΟΠΛΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜ. ΔΙΑΣΚΕΨΙΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 20. ('Αθην. Πρ.). — Ἡ γενομένη χθὲς ἀνακοίνωσις ἐκ τοῦ Λευκοῦ Οἴκου καθ' ἣν δὲν θὰ χορηγηθοῦν τοῦ λοιποῦ ἄδειαι ἐξαγωγῆς χρυσοῦ ἐκ των Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ἐπέφερε σημερον νέαν σημαντικην πτῶσιν τοῦ δολλαρίου.

Ἡ ἀπαγόρευσις αὐτη εἶχεν ἐφαρμοσθῆ τὸν παρελθόντα Μάρτιον εἰς τὰς Ἡνωμενας Πολιτείας συνεπείᾳ τῆς τραπεζιτικῆς κρίσεως, κατόπιν ὅμως ἀνεστάλη μερικῶς την 5ην τρέχοντος μηνός. Οὕτω τὸ δολλαριον ἤνοιξε σήμερον εἰς τὰ 3.72 ½ καὶ βραδύτερον κατῆλθεν εἰς τὰ 3.8792.

Αἱ τελευταῖαι ἐνέργειαι τοῦ Προέδρου Ροὺζβελτ, ἀποσκοποῦσαι προφανῶς, τὴν ἐγκατάλειψιν τῆς χρυσῆς βάσεως, θεωροῦνται ὑπὸ τῶν ἐφημερίδων ὡς προκαταρκτικὸν μέτρον μιᾶς γενικωτέρας ἀποπείρας πρὸς ἐξαναγκασμὸν ὅλων τῶν μεγάλων ἐμπορικῶν χωρῶν ὅπως επανέλθουν ἐκ νέου εἰς μίαν μᾶλλον λογικὴν νομισματικὴν βάσιν.

Κατὰ τὰς ἐξ Οὐασιγκτώνος πληροφορίας, ἡ ἀμερικανικὴ κυβέρνησις σκέπτεται ν' ἀσκήσῃ ἔλεγχον ἐπὶ των ἐπιπέδων τῶν τιμῶν καὶ τῶν πιστώσεων. Ὅταν ὅλα τὰ νομίσματα ἔλθουν εἰς τὰ ἐπίπεδα τῶν κανονικῶν αὐτῶν τιμῶν, τότε πιστεύεται ὅτι θὰ ἐκκαθαρισθῇ ἡ κατάστασις πρὸς μίαν διεθνῆ συνεννόησιν.

Ὁ ἐν Οὐασιγκτῶνι ἀνταποκριτὴς τῶν «Τάϊμς» τηλεγραφεῖ :

«Ἀναμένεται ὅτι ὁ Πρόεδρος θὰ δυνηθῇ μέχρι τέλους τρέχοντος μηνὸς νὰ ἔχῃ εἰς τὴν διάθεσίν του ὅλον τὸ εἰς χρυσὸν ἀπόθεμα τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ὅπως το χρησιμοποιήσῃ ἐπὶ τῇ βάσει ὡρισμένου σχεδίου καὶ ἀναλόγως τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς Διεθνοῦς Οἰκονομικῆς Διασκέψεως. Ὁ Πρόεδρος προτίθεται νὰ θέσῃ εἰλικρινῶς καὶ ἀπεριφράστως τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν ἄλλων κρατῶν ἐνώπιον λύσεων, τὰς ὁποίας θὰ ἐφαρμόσουν αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι, ζητοῦσαι συγχρόνως τὴν γενικωτέραν αὐτῶν ἐφαρμογὴν εἰς ὅλον τὸν κόσμον».

Ὁ ἐν Οὐασιγκτῶνι ἀνταποκριτὴς τοῦ «Ἡμερησίου Τηλεγράφου» τηλεγραφεῖ ἐπίσης τὰ ἑξῆς :

«Ὁ κ. Ροὺζβελτ ἐπιδιώκει ἤδη νὰ θέσῃ εἰς τὸ πῦρ τοὺς ἀποξηρανθέντας κλάδους τοῦ δένδρου καὶ νὰ φέρῃ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας εἰς ἣν οἰκονομικὴν θέσιν εὑρίσκεται ὅλος ὁ κόσμος, οὕτως ὥστε νὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ ἐφαρμογὴ ἑνιαίου οἰκονομικοῦ προγραμματος ἐκ μέρους ὅλων τῶν κρατῶν.

Ἀντικειμενικὸς σκοπὸς τῶν τελευταίων κινήσεων εἶναι ἡ ὑπὸ ἔλεγχον ἐπίτευξις ὑψηλοτέρου ἐπιπέδου τιμῶν τῶν διαφόρων εἰδῶν, ἐπιπέδου ὑψηλοτέρου μὲν ἀπὸ τὸ σημερινὸν ἀλλ' οὐχὶ καὶ ἀπὸ τὸ ἐπίπεδον τῶν τιμῶν τοῦ 1929, ἐξαιρέσει τῶν τιμῶν γεωργικῶν τινων προϊόντων».

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 20. ('Αθην. Πρ.). — Ὁ ἐν Οὐασιγκτῶνι ἀνταποκριτὴς τοῦ Πρακτορείου Χαβᾶς τηλεγραφεῖ :

«Ὁ Πρόεδρος Ροὺζβελτ ὑπὸ τὸ κράτος τῆς ἐντυπώσεως ὅτι τὸ Κογκρέσσον ἀνυπομονοῦν νὰ ἴδῃ ὑψουμένας τὰς τιμὰς τῶν πρώτων ὑλῶν, θὰ ἤτο ἕτοιμον νὰ ψηφίσῃ εἰς τὴν μᾶλλον ἀκατάλληλον στιγμὴν μέτρα πληθωρισμοῦ ἀνεξελέγκτου καὶ ὅτι ὑπὸ τὰς συνθήκας αὐτὰς αἱ συνομιλίαι μετὰ τῶν κ.κ. Μακντόναλντ καὶ Ἐρριὸ ἐν σχέσει πρὸς τὰ οἰκονομικὰ προβλήματα θὰ κατέληγον εἰς συμπεράσματα δυνάμενα ν' ἀνατραποῦν ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν ὑπὸ τοῦ Κογκρέσσου, ἔκριναν ὅτι τὸ καλύτερον μέσον ὅπως ἀπολήξῃ εἰς ἀποτελέσμα θὰ ἦτο ν' ἀφήσῃ τὸ δολλάριον νὰ διακυμανθῇ φυσιολογικῶς εἰς τὰς ξένας ἀγορὰς οὕτως ὥστε νὰ δυνηθῇ ὁ ἴδιος βραδύτερον ν' ἀναλάβῃ τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ ἐλέγχου του.

Κατ' ἀκολουθίαν, τὰ ὑπὸ τοῦ Προέδρου λαμβανόμενα μέτρα δὲν στρέφονται κατὰ τῶν χωρῶν, αἵτινες ἔχουν ὑποτετιμημένον νόμισμα, ἀλλὰ μόνον ἀποσκοποῦν τὴν ἀποσόβησιν τοῦ κινδύνου τοῦ ἀνεξελέγκτου πληθωρισμοῦ».

ΜΙΑ ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΠΕΡΙ ΑΡΓΥΡΩΝ ΝΟΜΙΣΜΑΤΩΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 20. ('Αθην. Πρακτ.) — Τηλεγραφήματα ἐκ Ν. Ὑόρκης ἀγγέλλουν ὅτι ἡ ἀμερικανικὴ κυβέρνησις δὲν φαίνεται ἀποκλείουσα τὴν ἰδέαν τῆς ἀποδοχῆς τῆς προτάσεως γερουσιαστῶν τινων ὑπὲρ τῆς κυκλοφορίας ἀργυρῶν νομισμάτων. Πάντως φαίνεται ὅτι ἡ χρησιμοποίησις τοῦ ἀργύρου θὰ εἶνε περιωρισμένη.

Οἱ «Ταΐμς» τῆς Ν. Ὑόρκης ὁπωσδήποτε συνηγοροῦν ὑπὲρ τῆς ἐλευθέρας χρήσεως τοῦ ἀργύρου ὡς νομίσματος, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ὑψωθῇ ἡ τιμή του κατὰ 50%. Ὁ τραπεζίτης Μόργκαν ἐκηρύχθη ἀπροκαλύπτως ὑπὲρ τοῦ σχεδίου τοῦ κ. Ροὺζβελτ.

Η ΕΚΔΟΣΙΣ ΧΑΡΤΟΝΟΜΙΣΜΑΤΟΣ ΕΙΣ ΤΑΣ Η. ΝΩΜΕΝΑΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 20. ('Αθην. Πρακτ.) — Ἀγγέλλεται ἐξ Οὐασιγκτῶνος, ὅτι ἐπῆλθεν οὐσιαστικῶς συμφωνία μεταξὺ τῶν σπουδαιοτέρων παραγόντων τοῦ Κογκρέσου καὶ τοῦ προέδρου Ροὺζβελτ ἐπὶ τοῦ καταρτισμοῦ νομοσχεδίων, τὰ ὁποῖα θὰ προσελάμβανον μορφὴν τροποποιήσεων ἐπὶ τοῦ ἀρχικοῦ νομοσχεδίου πρὸς παροχὴν συναινέσεως εἰς τοὺς ἀγρότας, δι' οὗ θὰ ἐξουσιοδοτεῖτο ὁ Πρόεδρος νὰ προβῇ εἰς τὴν ἔκδοσιν χαρτονομίσματος.

Οἱ ἐπίσημοι κύκλοι τονίζουν ὅτι ὁ πρόεδρος Ροὺζβελτ δὲν προτίθεται ποσῶς νὰ κατακλύσῃ τὴν χώραν μὲ χαρτονόμισμα καὶ ὅτι ἐπιθυμεῖ μόνον νὰ ἐπαναφέρῃ τὰς τιμὰς εἰς κανονικὸν ἐπίπεδον.

ΧΑΡΤΟΝΟΜΙΣΜΑ ΟΚΤΩ ΔΙΣΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΩΝ

Ὁ κ. Μὰκ Ντοῦ ἀφ' ἑτέρου, τέως ὑφυπουργὸς τοῦ Θησαυροφυλακίου, κατέθεσεν εἰς τὴν Γερουσίαν πρότασιν νόμου περὶ ἐκδόσεως χαρτονομίσματος μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν ὀκτὼ δισεκατομμυρίων, ἵνα δυνηθῇ οὕτω ἡ κυβέρνησις νὰ καταβάλῃ τὰ χρέη της.

Ὁ κ. Γκὸλτζ Μπρωυν κατέθεσεν εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Ἀντιπροσώπων πρότασιν νόμου δι' οὗ καθορίζεται ἡ ἀξία τοῦ χρυσοῦ εἰς 36.17 δολλάρια κατ' οὐγγίαν, εἰς τρόπον ὥστε νὰ περιορίζεται κατὰ 43% ἡ ποσότης τοῦ χρυσοῦ ἡ ἀντιπροσωπεύουσα τὴν ἀξίαν ἑκάστου δολλαρίου.

ΑΙ ΑΝΗΣΥΧΙΑΙ ΑΓΓΛΙΑΣ ΚΑΙ ΓΑΛΛΙΑΣ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 20. (Τρανζόσεαν). — Ἀγγέλλεται ἐκ Παρισίων ὅτι οἱ οἰκονομικοὶ κύκλοι ἐὲν ἀποκρύπτουν τὰς ἀνησυχίας των διὰ τὸν ἐνδεχόμενον ἀντίκτυπον ἐκ τῆς ἀποφάσεως τῶν Ἡν. Πολιτειῶν πρὸς ἐγκατάλειψιν τῆς χρυσῆς βάσεως.

Ἡ «Παρὶ-Μιντὶ» ἐκθέτει διὰ μακρῶν τὰ ἐνδεχόμενα ἐκ τῆς νέας νομισματικῆς πολιτικῆς τῶν Ἡν. Πολιτειῶν.

«Ὁ κ. Μακντόναλντ — γράφει — προφανῶς θὰ ἔλαβε τὰς σχετικὰς πληροφορίας μετὰ δυσφορίας, διότι θὰ ἤλπισεν ὅτι ἡ ὑποδεεστέρα τιμὴ τῆς λίρας θὰ ἠδύνατο νὰ χρησιμεύσῃ διὰ τὴν ἐπιδιωκομένην ἀναθεώρησιν τῶν χρεῶν. Ἀλλὰ καὶ ἡ Γαλλία δὲν θὰ ἐδέχθη εὐχαρίστως τὴν πληροφορίαν, δεδομένου ὅτι ἀπομονοῦται πλέον εἰς τὸ ζήτημα τῆς σταθεροποιήσεως».

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΣΥΝΑΛΛΑΓΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ Ν. ΥΟΡΚΗΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 20. ('Αθην. Πρακτ.) — Τηλεγραφήματα ἐκ Ν. Ὑόρκης ἀγγέλλουν ὅτι οἱ μεσῖται τοῦ Χρηματιστηρίου κατελήφθησαν ἐξαπίνης λόγῳ ἀληθοῦς πλημμύρας ἐντολῶν πρὸς ἀγορὰν διαφόρων ἀξιῶν ἐπὶ τῶν ὁποίων οἱ διάφοροι ἀγορασταὶ ὑπελόγιζαν νὰ κερδίσουν λόγῳ τῆς ὑποτιμήσεως τοῦ δολλαρίου. Μέχρι τῆς μεσημβρίας τρία ἑκατομμύρια καὶ 870 χιλιάδες χρεωγράφων εἶχον ἀλλάξει ἐπανειλημμένως κατόχους.

ΟΙ ΕΜΠΟΡΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΩΝ ΣΟΒΙΕΤ ΕΙΣ ΛΟΝΔΙΝΟΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 20. ('Αθην. Πρ.). — Οἱ τρεῖς ἀρχηγοὶ τῆς ἐνταῦθα ἐμπορικῆς ἀντιπροσωπείας τῶν Σοβιὲτ ἀνακληθέντες ἐκ Μόσχας διὰ συσκέψεις, ἀναχωροῦν ἐκ Λονδίνου τὴν προσεχῆ Δευτέραν.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Ο κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ ΕΔΕΧΘΗ ΕΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΝ ΤΟΝ κ. Κ. ΚΟΤΖΙΑΝ

ΤΟ ΔΗΜΑΡΧΙΑΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐδέχθη χθὲς εἰς ἰδιαιτέραν συνομιλίαν τὸν κ. Κ. Κοτζιάν.

Σχετικῶς πληροφορούμεθα ἐξ ἀρμοδίας πηγῆς, ὅτι ἡ ὑποψηφιότης τοῦ κ. Κοτζιᾶ ὡς δημάρχου Ἀθηναίων θὰ ὑποστηριχθῇ ὑπὸ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος καὶ τῶν συμπραττόντων ἐν τῇ Κυβερνήσει κομμάτων, ἐφ' ὅσον δὲν θὰ ἐπικράτει τελικῶς ἡ ἄποψις περὶ ὑποστηρίξεως ὑφ' ὅλων τῶν κομμάτων κοινοῦ ὑποψηφίου.

Πάντως τὴν πρωτοβουλίαν τοιαύτης συνεννοήσεως δὲν πρόκειται ν' ἀναλάβῃ οὔτε ἡ Κυβέρνησις οὔτε τὸ Λαϊκὸν κόμμα.

Η ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΠΕΡΙ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ ΚΑΦΕΔΩΝ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗ

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς εἰς σχετικὴν συνομιλίαν του χθὲς τὴν ἑσπέραν ἐχαρακτήρισεν ὡς ἀστηρίκτους τὰς διατυπουμένας ἀνευθύνους αἰτιάσεις ἐναντίον τῆς συμφωνίας περὶ ἀνταλλαγῆς βραζιλιανοῦ καφὲ μὲ ἑλληνικὰ προϊόντα.

Ἡ συμφωνία, προσέθεσεν, οὐδὲν μονοπώλιον καθιερώνει, οὔτε ἀναιρεῖ κινδύνους ζημίας τῆς καταναλώσεως καφέδων ἐν Ἑλλάδι, ἐνῷ ἐξ ἄλλου ἐξασφαλίζει τὴν διάθεσιν ἑλληνικῶν προϊόντων εἰς τὰς ἀγορὰς τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς.

Τὸ γεγονὸς ἄλλως τε, ὅτι τὴν σύμβασιν ὑπέγραψαν οἱ κ.κ. Μάξιμος, Λοβέρδος καὶ Γ. Πεσμαζόγλου ἀποτελεῖ ἐγγύησιν, ὅτι ἡ σύμβασις εἶνε ἐπωφελὴς διὰ τὸ ἑλληνικὸν ἐμπόριον.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. Γ. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κ. Πεσμαζόγλου ἐρωτηθεὶς χθὲς ἐπὶ τῶν δημοσιευθεισῶν εἰς πρωΐνὴν ἐφημερίδα ἐπικρίσεων κατὰ τῆς συμφωνίας περὶ ἀνταλλαγῆς Βραζιλιανοῦ καφὲ, προέβη εἰς τὰς κάτωθι ἀνακοινώσεις :

«Ἡ ἐπιτευχθεῖσα συμφωνία ἀνταλλαγῆς καφὲ ὑπῆρξε τὸ καταστάλαγμα μακρῶν διαπραγματεύσεων, αἵτινες εἶχον ἀρχίσει πρὸ δέκα περίπου μηνῶν Οἱ ὑποβληθέντες ἀρχικῶς ὅροι μετεβλήθησαν ριζικῶς παρ' ἐμοῦ καὶ ὡς διετυπώθησαν ἤδη εἶνε ἐπωφελέστατοι διὰ τὴν χώραν. Μέχρι τοῦδε διὰ τὴν εἰσαγωγὴν καφὲ ἐξήγομεν συνάλλαγμα 800.000 — 1.000 000 δολλαρίων ἐτησίως, ἐνῷ σήμερον θὰ ἐξάγωμεν ἀντὶ τούτων ἑλληνικὰ προϊόντα. Ἡ Τουρκία, ἡ ὁποία δύναται νὰ ἐξαγάγῃ τὰ αὐτὰ μὲ ἡμᾶς προϊόντα, πλὴν τῶν οἴνων, δηλαδὴ καπνόν, ἔλαιον, σταφίδα καὶ σῦκα μολονότι εἰσήγαγε τὸ μονοπώλιον τοῦ καφὲ ἐπέτυχε τὴν κάλυψιν τῆς ἀξίας του μόνον διὰ μερικῆς ἀνταλλαγῆς κατὰ τὰ δύο πρῶτα ἔτη. Ἡ ὑπογραφεῖσα ἑλληνικὴ συμφωνία δὲν ἀποτελεῖ μονοπώλιον, (οὔτε κἂν ἔμμεσον) ἀπόδειξις δὲ τούτου εἶνε ὅτι ἐχορηγήθη ἤδη ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου μου καὶ ἑτέρα ἄδεια ἀνταλλαγῆς καφὲ μὲ ἑλληνικὰ προϊόντα, ὑπεβλήθησαν δὲ δύο ἀκόμη αἰτήσεις, αἵτινες πρόκειται νὰ ἱκανοποιηθῶσιν ἐντὸς τῶν ἡμερῶν αὐτῶν.

»Μολονοτοῦτο πιστεύω ὅτι ὁ διὰ τοῦ τύπου διεξαγόμενος ἔλεγχος δὲν δύναται νὰ βλάψῃ, διὰ τοῦτο ἡ γενομένη ἐπίκρισις τῆς συμφάσεως οὐδόλως μὲ στενοχωρεῖ ἔστω καὶ ἐὰν ὁ τρόπος τοῦ τοιούτου ἐλέγχου ὑπερέβη σήμερον ὡρισμένα ὅρια. Ἂς μοὶ ἐπιτραπῇ ὅμως νὰ παρατηρήσω ὅτι αἱ ἀποδοθεῖσαι κατηγορίαι ἔπρεπε νὰ στραφῶσιν ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον ἐναντίον μου, διότι τὰς εὐθύνας—ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν τοιαῦται—φέρει ἀκεραίας ὁ ἁρμόδιος ὑπουργός».

Ο ΑΝΤΙΚΤΥΠΟΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΕΚ ΤΗΣ ΡΑΓΔΑΙΑΣ ΥΠΟΤΙΜΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΔΟΛΛΑΡΙΟΥ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ ΕΚ ΤΗΣ ΠΡΟΜΗΘΕΙΑΣ ΣΙΤΟΥ

Η ΥΠΟΤΙΜΗΣΙΣ ΤΟΥ ΔΟΛΛΑΡΙΟΥ ΘΑ ΕΠΙΣΠΕΥΣΗ ΤΗΝ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΙΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΛΥΣΙΝ ΤΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ

Εἰς τὴν δυσκολωτέραν καμπὴν τῆς παγκοσμίου οἰκονομικῆς κρίσεως, ἡ ἀπὸ ἡμερῶν ἐκδηλωθεῖσα καὶ ἐνταθεῖσα χθὲς νέα σοβαρὰ πτῶσις τῆς τιμῆς τοῦ δολλαρίου, ἀποτελεῖ σπουδαιότατον γεγονός, αἱ συνέπειαι τοῦ ὁποίου δὲν εἶνε δυνατὸν ἀπὸ τοῦδε νὰ καθορισθοῦν.

Ἡ νέα χθεσινὴ πτῶσις τῆς τιμῆς τοῦ δολλαρίου εἰς τὰς χρηματαγορὰς Λονδίνου καὶ Νέας Ὑόρκης, ἐσημείωσε καὶ ἐνταῦθα τὸν ἀντίκτυπόν της. Οἱ κάτοχοι δολλαρίων εἰς χαρτονόμισμα, προσέφερον ταῦτα εἰς τιμὰς αἴτινες συνεχῶς ἐχαλαροῦντο.

Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, βάσει τηλεγραφημάτων τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Τραπέζης τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ἦτο σχετικῶς ἐφεκτικὴ εἰς τὰς ἀγοράς της. Τὸ τηλεγράφημα τοῦτο, ληφθὲν χθὲς, ἀναφέρει ὅτι ἀπηγορεύθη ἐντελῶς ἡ ἐξαγωγὴ χρυσοῦ ἐκ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, τόσον ὑπὸ τῶν ἰδιωτῶν ὅσον καὶ ὑπὸ τῶν Τραπεζῶν καὶ τῶν Κρατῶν ἅτινα ἔχουν καταθέσεις εἰς Ἀμερικανικὰς Τραπέζας. Ἐν τούτοις ἐπιτρέπεται ἀδεία τοῦ Θησαυροφυλακίου ἡ ἐξαγωγὴ διὰ τὰ Κράτη, τὰς Ἐκδοτικὰς Τραπέζας καὶ τοὺς ἰδιώτας, οἱ ὁποῖοι ἔχουν ὁμαλὰς παρακαταθήκας εἰς αὐτοὺσιον χρυσὸν καὶ ἐφ' ὅσον αὗται ἐγένοντο πρὸ τῆς ὁης Μαρτίου ἐ. ἔ.

Οἱ ἐνταῦθα ἐπίσημοι κύκλοι, μολονότι θεωροῦν τὴν νέαν ταύτην κατάστασιν ὡς κρίσιμον παγκοσμίως, ἐν τούτοις ἀπὸ Ἑλληνικῆς ἀπόψεως ἔχουν τὴν ἐντύπωσιν ὅτι δὲν πρόκειται νὰ ζημιωθῇ ἡ οἰκονομία μας, λόγῳ τῆς παθητικότητός μας πρὸς τὴν Ἀμερικήν. Τοὐναντίον ἡ Ἑλλὰς χρησιμοποιοῦσα δολλάρια διὰ τὴν προμήθειαν τοῦ σίτου, θὰ ἔχῃ σημαντικὴν οἰκονομίαν, παρὰ τὸ ἐνδεχόμενον τῆς ἐκ τῆς ὑποτιμήσεως τοῦ δολλαρίου, ὑψώσεως τῶν τιμῶν τῶν σιτηρῶν, διότι, ὡς εἶνε φυσικόν, εἶνε ἀδύνατον νὰ παρακολουθήσουν αἱ τιμαὶ τοῦ σίτου τὴν ἀλματικὴν ὑποτίμησιν τοῦ δολλαρίου. Εἶνε ἐν τούτοις βέβαιον ὅτι ἡ οἰκονομία μας θὰ ὑποστῇ ζημίαν τινὰ ἐκ τῶν ἐμβασμάτων τῶν μεταναστῶν, ἡ ὁποία θὰ εἶνε περιωρισμένη, συγκρινομένη πρὸς τὴν ὠφέλειαν ἥτις θὰ προέλθῃ ἐκ τῆς διαφορᾶς τοῦ δολλαρίου διὰ τὴν προμήθειαν σιτηρῶν.

"Οσον ἀφορᾷ τὴν θέσιν τῶν Ἑλληνικῶν Τραπεζῶν συνεπείᾳ τῆς πτώσεως τοῦ δολλαρίου μᾶς παρεσχέθη ἡ πληροφορία ὅτι οὐδεμία εἰς αὐτὰς πρόκειται νὰ προκύψῃ ζημία. Συγκεκριμένως τὸ εἰς δολλάρια ἀπόθεμα τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος εἶνε ζήτημα ἂν ὑπερβαίνῃ τὰς 300.000 δολλαρίων, ποσὸν θεωρούμενον ἀσήμαντον. Διὰ δὲ τὰς λοιπὰς Τραπέζας, αὗται, λόγῳ τοῦ νόμου τῆς δραχμοποιήσεως, δὲν διατηροῦν πλέον ἀποθεματικὰ ἢ ἐπενδύσεις εἰς ξένον συνάλλαγμα. Ἐὰν δὲ ἔχουν εἰς τὸ Ἐνεργητικὸν των ποσὸν συναλλάγματος, τοῦτο ἰσοφαρίζεται μὲ ἀντιστοίχους ὑποχρεώσεις..

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν εἰς σχετικὴν ἐρώτησιν, ἐδήλωσεν ὅτι ἡ πτῶσις τῆς τιμῆς τοῦ δολλαρίου, θὰ ἐπιδράσῃ ἀσφαλῶς ὥστε οἱ ἰσχυροὶ τῆς γῆς νὰ σκεφθοῦν σοβαρώτατα διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν καὶ ἐπίλυσιν τοῦ διεθνοῦς οἰκονομικοῦ προβλήματος. "Οσον ἀφορᾷ τὴν ἐπίδρασιν τῆς πτώσεως τοῦ δολλαρίου εἰς τὰ οἰκονομικὰ τῆς Ἑλλάδος, ὁ κ. Λοβέρδος ἐτόνισεν ὅτι κατὰ τὴν γνώμην του, ἡ Ἑλλὰς λόγῳ τῆς ἰδιαζούσης θέσεώς της ἐν τῇ παγκοσμίῳ οἰκονομίᾳ, δὲν θὰ αἰσθανθῇ τὸν ἀντίκτυπον ὅσον τὰ ἄλλα κράτη.

ΑΙ ΧΘΕΣΙΝΑΙ ΔΙΑΚΥΜΑΝΣΕΙΣ ΤΟΥ ΔΟΛΛΑΡΙΟΥ

Κατὰ τηλεγράφημα τοῦ Πρακτορείου Ρώυτερ—Χαβᾶς, τὸ δολλάριον ἐτιμᾶτο χθὲς εἰς τὴν Χρηματαγορὰν Λονδίνου : Τὴν 11.15 πρωϊνὴν 3.80, τὴν 11.30 π. μ. 3.81, τὴν 16 μ. μ. 3.89 καὶ τὴν 17 μ. μ. 3.89, ἔναντι τῆς ἀγγλικῆς λίρας.

Ἐπίσης ἐκ τῆς πτώσεως τοῦ δολλαρίου ἔχει ἐπηρεασθῆ καὶ τὸ γαλλικὸν φράγκον, τὸ ὁποῖον ἐνῷ τὴν 11.15 ἤνοιξε εἰς τὰ 86.50, τὴν 11.30 π. μ. εἶχε 86.68, τὴν 16 μ.μ. 87.53 καὶ τὴν 17 μ. μ. 87.53.

Εἰς τὴν χρηματαγορὰν Νέας Ὑόρκης τὸ δολλάριον ἤνοιξε ἔναντι τῆς λίρας εἰς τὰ 3.90.

Εἰς τὴν ἀγορὰν Ἀθηνῶν ἐνῷ ἤνοιξε εἰς τὰ 162 δραχ. τὴν πρωΐαν, τὴν ἑσπέραν ἐτιμᾶτο εἰς τὰς 155 δραχμάς.

Η ΑΝΑΝΕΩΣΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΗΣ

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἀνεκοίνωσε χθὲς ὅτι ἀφίκετο ὁ ἀντιπρόσωπος τῶν Ἀμερικανικῶν Τραπεζῶν Σπάγερ κλπ. κ. Ρὸς, ὅπως διαπραγματευθῇ τὴν ἀνανέωσιν τῆς συμβάσεως τῆς προκαταβολῆς τῶν 7.500.000 δολλαρίων, ἡ ὁποία λήγει τὴν 5ην Μαΐου.

Ὁ κ. ὑπουργὸς, προσέθεσεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ ζητήσῃ ἐτησίαν ἀνανέωσιν τῆς συμβάσεως μὲ τοὺς αὐτοὺς σχεδὸν ὅρους τῆς ληγούσης τοιαύτης.

ΜΙΑ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑ ΠΕΡΙ ΙΤΑΛΙΚΩΝ ΒΛΕΨΕΩΝ ΠΡΟΣ ΙΔΡΥΣΙΝ ΛΙΜΕΝΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ

Πρὸ τινων ἡμερῶν ἐγνώσθησαν ἐνταῦθα ὅσα ὁ Γάλλος βουλευτὴς κ. Ντυπουὶ ἀνεκοίνωσεν εἰς τὰ μέλη τῆς ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων Ἐπιτροπῆς τῆς Γαλλικῆς Βουλῆς, σχετικῶς μὲ συνομιλίαν του τὴν ὁποίαν εἶχε κατὰ τὸν παρελθόντα Νοέμβριον μετὰ τοῦ κ. Μουσσολίνι.

Κατὰ τὰς ἀνακοινώσεις τοῦ Γάλλου βουλευτοῦ πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν ὁ κ. Μουσσολίνι φέρεται εἰπὼν εἰς αὐτὸν κατὰ τὴν ἀναφερομένην συνομιλίαν τὰ κάτωθι:

«Δὲν ἔχω καμμίαν ἀπολύτως δέσμευσιν. Δὲν κάμνω κοινὴν πολιτικὴν μετὰ τῆς Γερμανίας. Αὐτὸ δὲν σημαίνει ὅτι οὕτω θὰ ἔχουν πάντοτε τὰ πράγματα. Αἱ μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ἰταλίας ὑφισταμεναι διενέξεις σχετικῶς μὲ τὴν ἰσότητα τῶν ναυτικῶν ἐξοπλισμῶν, τὰ ζητήματα τῶν ἐν Τύνιδι ἐγκατεστημένων Ἰταλῶν, καὶ τὰ σύνορα τῆς Λιβύης, εἶνε ἐντελῶς δευτερεύουσαι. Ὅ,τι ζητῶ ἀπὸ τὴν Γαλλίαν, εἶνε νὰ μὲ συνδράμῃ εἰς τὴν Κεντρικὴν Εὐρώπην. Δὲν ζητῶ οὐδεμίαν ἐδαφικὴν παραχώρησιν ἐν Γιουγκοσλαυίᾳ: ΕΠΙΣΗΤΩ ΜΟΝΟΝ ΝΑ ΕΧΩ ΕΝΑ ΙΤΑΛΙΚΟΝ ΛΙΜΕΝΑ ΕΙΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ».

Ἡ τελευταία περικοπὴ τῶν ἀποδιδομένων εἰς τὸν κ. Μουσσολίνι δηλώσεων, — μολονότι αὗται ἐθεωρήθησαν ὡς μὴ ἐπακριβῶς ἀποδοθεῖσαι — προεκάλεσαν ἐλεγον αἰσθησιν ἐνταῦθα καὶ ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι περιελαμβάνετο καὶ εἰς σχετικὰ δημοσιεύματα ἐγκύρων φύλλων τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ τύπου. Ἐλέγετο μάλιστα ὅτι ἡ ἐντεῦθα Ἰταλικὴ Πρεσβεία ἐζήτησε ἀπὸ τὴν Ρώμην διευκρίνισιν ἐπὶ τοῦ ζητήματος καὶ ὅτι ἀναμένει σχετικὴν ἀπάντησιν, ἡτις ἐλπίζεται ὅτι θ' ἀποτελέσῃ πλήρη διάψευσιν τῶν περὶ Ἰταλικῶν βλέψεων ἐπὶ τῆς Θεσσαλονίκης πληροφοριῶν.

ΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ ΡΙΖΙΚΑ

ΜΕΤΡΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΙΝ ΤΗΣ ΑΝΕΡΓΙΑΣ

ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΑΝΕΡΓΩΝ ΚΑΠΝΕΡΓΑΤΩΝ ΚΑΒΑΛΛΑΣ

ΟΙ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ ΚΑΙ ΑΙ ΤΡΑΠΕΖΑΙ ΘΑ ΥΠΟΧΡΕΩΘΟΥΝ ΝΑ ΑΠΟΡΡΟΦΗΣΟΥΝ ΜΕΓΑ ΜΕΡΟΣ ΤΩΝ ΑΝΕΡΓΩΝ

Τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν κ. Λοβέρδον ἐπεσκέφθησαν χθὲς οἱ βουλευταὶ καὶ γερουσιασταὶ τοῦ νομοῦ Καβάλλας καὶ τὸν πα